

Gode og gamle viser

«Liten martyr» er det også mange som kaller denne visa. Det sies at en prest, som til sine tider også fungerte som både skolelærer og sondagsskolelærer, har skrevet denne sangen i 1853. Til tross for teksten i denne visa har den i grunnen aldri blitt godkjent som noen religiøs sang. Denne hendelsen skjedde i Porsgrunn—Skien distriket, forteller Per Johan Skjærstad.

LILLE ANNA

Lytt nu til jeg vil fortelle om en liten sped martyr, som med Jesus i sitt hjerte, lyste som et Kristi fyr. Hun i sondagsskolen lærte elske Jesus, barnets ven. Og hun sang med lyst og glede: Han er min, ja Han er min!

På et vertshus hendes fader sørget sin forlystelse, iblandt folk som glemte Herren og hans ord forkastede. Men en dag da lille Anna sang en sang som barnets ven, faderen med svergen spurgte: «Si mig, hvem har lært dig den?»

«Jo, i sondagsskolen pappa,» svarte lille Anna glad, «der fortelles skjent om Jesus og den skjonne himmelstad.» Faderen svarte, skarpt til orde: «Dersom dit du mere går, og at mere sligt jeg hører, jeg dig straks til døden slår!»

Neste sondag beder Anna: «Kjære mamma, må jeg gå på min kjære sondagsskole og om Jesus høre få?» Moren under tårer svarte: «Kjære Anna, må du det, men kom hjem før pappa kommer, han er drukken som du vet.»

Anna kommer hjem fra møtet, far er allerede der. Spørger han: «Hvor har du været?» Anna svarer: «Pappa kjær, jeg har vært på sondagsskolen, Jesus elsker pappan min.» Og hun sang for ham så barnslig: «Jeg er glad han er min ven!»

Som et villdyr ifra skogen reiste sig den drukne far, slår sit barn så blodet flyder, ingen skånsel mer han har! Naboer kommer, tager barnet, skamslått fra sin faders hånd. Faderen i cellen føres, hvor han sitter nå i bånd.

Under nattens lange timer våker mor for barnet sit, som på dødens engel venter, snart hun smertene er kvit. Anna våkner, hvisker sagte: «Mamma, gråt ei mer for mig! Jeg går hjem til vennen Jesus, og der venter jeg på dig.»

Denne kjolen som er blodig av min fadørs harde slag, vil jeg gjerne vise Jesus, når jeg møter ham i dag. Hils til pappa, når han kommer, sig jeg altid for ham ber. Bed ham møde mig hos Jesus, hvor han aldri drikker mer.»

Nu hun sover for å vågne hjemme hos sin beste ven. Men den arme drankers hjerte rørtes ved den hilsningen. Så som solens stråler bryter gjennom cellens gitter ind, Jesu frelses nåde flyter inn i fangens celle-rum.

I en nattlig drøm han så sig stå ved stranden av en flod som ei gik å vasste over, men på andre stranden stod med en blodig kjole i hånden, Lille Anna hviskende: «Pappa, kom til andre stranden, jeg vil pappa hos mig se!»